



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Conivgio Doctrina

Wigand, Johann

Jhenæ

VD16 W 2745

De Ivdice.

urn:nbn:de:hbz:466:1-36207

DE CONIUG.
DE IVDICE.

Efficiens causa diuortij est, Deus ipse, seu lex ipsius, qua pronunciantur separati illi coniuges, qui ipsimet sese, violato vinculo & ordine Dei, prius re ipsa diuiserunt. Nam ille ipse qui dixit, Quod Deus coniunxit, homo non saparet, etiam dixit, omnis qui dimittit uxorem, EXCEPTA fornicationis causa, facit eam mœchari, hoc est, adulterij causa, licitum est facere diuortium legitimum.

Lex autem illa, seu Norma iudicandi & pronuncianti de causis matrimonialibus, est verbum Dei, & leges politicæ, verbo Dei non contrariæ.

Organa sunt iudices competentes, quibus conuenit seu commissæ est cognitio ac diiudicatio talium Matrimonialium causarum. Apud gentes autem tantum in foro politico eiusmodi causa tractatæ sunt. In papatu verò officialibus, qui plerumq; fuerunt homines auari, rapaces, sceleratissimi, sicut Petrus Blesensis & aliorum vetusta scripta testantur, ea cura ab Episcopis Aethiops, lurconibus, fornicarijs, venatoribus, demandata fuit. Nam pro pecunia, omnia iura habuerunt venalia. Et quid illi de coniugio rectè iudicarent, qui cœlibem, hoc est, impurissimam egerunt vitam, & caractere
re

DIVORTIIS.

rem Antichristi ex professo defenderunt, hoc est, prohibitionem coniugij. i. Timot. 4. Præterea ius canonicum, quod in hisce rebus plurimum habet cum verbo Dei pugnantia, ubi optime visi fuerunt agere, secuti sunt.

Iam verò in Ecclesijs Christi, ubi sincera Evangelij doctrina sonat, & Sacramenta à Christo instituta, ritè administrantur, & ut compendio dicam, Antichristo Romano, spiritus oris reuelato, longum vale est dictum, Consistorijs ea cura committitur à legitimis Magistratibus, in quibus consistunt tum Theologi, tum Iureconsulti, ac politici nonnulli, qui verbum Dei, ac leges Magistratum honestas sequuntur.

Sed ubi non sunt Consistoria, hoc est, iudicia uti vocant Ecclesiastica, à Magistratibus ordinata & constituta, ibi Ministri verbi Dei adhibitis sibi aliquot senatoribus, eas causas audiunt, atq; ad Normam verbi diuini, ac honesta statuta cuiusq; reipublice exigunt, ut conscientie expediantur, & honestati vitæ rectè consulatur.

CONTRARIA.

M 4

Princ

DE CONIUG.

Priuato arbitrio, neglecto competente iudice, aut posthabita causa cognitione ac diiudicatione, semet separare, aut alios dirimere. Docet autem ipsum ius natura, neminem posse sui ipsius esse iudicem. Et si enim cuilibet iuxta discrimen honestorum & inhonestorum, insitum mentibus humanis, & in primis iuxta verbum Dei licitum est, penes se vel probare, vel improbare aliquid, tamen in publicis actionibus, tantarumque rerum mutatione nemini fas est, sine iudicio eorum, quibus conuenit, aliquid moliri. Sicut enim nemo sibi ipsi copulat coniugem, sed id fit publicè & solenniter coram Ecclesia, & ab ipsius ministro, ita nemo seipsum sine legitimo iudicio debet à coniuge diuellere, atque alij sese matrimonio iungere, quantumuis sit euidentis et notoria causa. Nam iudicia sunt ordinationes Dei. Deinde uidentur, ut omnia ordinatè in Ecclesia Dei fiant. Tertio scandalum necesse est caueri. Quarto Conscientiarum ratio habenda est, quæ non possunt esse tutæ aduersus tentationes, si priuato quis arbitrio diuortia machinetur, & priuato arbitrio alij copuletur.

Posthabita lege affectus sequi, morem gerere cognatis, opulentis, potentibus, id quod non raro solet accidere.

HORN

DIVORTIIS.

Hominibus indoctis, manifestis criminibus obnoxiijs, & infamibus, rapacibus, committere iudicium de causis Matrimonialibus. Quales enim deceat esse iudices, docet verbum Dei.

DE MATERIA IN QVA.

De violatione & separatione desponsatorum supra suo loco est dictum. Hic verò tantum de maritis & vxoribus, qui legitime copulati sunt, atq; cohabitarunt coniugaliter, agitur, quos lex in quibusdam certis casibus, diuellit ac distrabit. Vbi igitur non fuit solennis copulatio atq; cohabitatio coniugalis, ibi non fit diuortium propriè loquendo.

DE MATERIA CIR- ca quam.

Versatur autem diuortium circa casus quosdam, seu causas graues, quæ separationem illam legitimam facere cogunt.

Sunt autem causæ diuortij, in sacris quidem literis expressæ, tres, nempe:

Mors.

Adulterium.

Desertio.

M S

De